

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela - 15.02.2026 - VI Niedziela okresu Zwykłego	
10:00	+ z rodziny Rosochackich
12:00	O bł. Boże i wszelkie łaski dla Grzegorza i Jego rodziny – int. od scholii.
18:00	+ Wiesław Różniakowski.
Poniedziałek nie ma Mszy	
Wtorek – 17.02.2026	
19:00	
Środa - 18.02.2026 - Popielec	
11:00	
19:00	Za syna Sławomira o Błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski, z podziękowaniem za dar życia i zdrowie.
Czwartek – 19.02.2026	
18:00	
Piątek - 20.02.2026	
19:00	+ Jan Kaczyński
Sobota - 21.02.2026	
18:00	+ Eugenia Prusak
Niedziela - 22.02.2026 - I Niedziela Wielkiego Postu	
10:00	+ Weronika i Marian Pieszy oraz zmarli z rodziny.
12:00	+ Mirosław Szymańczyk i zmarli z rodziny.
18:00	O bł. Boże oraz opiekę MB dla Ilony z ok. urodzin.

Kościół p.w. św. Audoena
14 High Street, Dublin 8, D08 A3C2

Telefon do biura: 087 239 3235
 Email: biuro@kosciol-dublin.pl
www.kosciol-dublin.pl

Kolekta Niedzielną – 08.02.2025

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty na Ubezpieczenie	Liczba wiernych na Mszach
€ 650	€ 225	€ 155	€ 135	

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
 St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

VI Niedziela okresu zwykłego

–

15.02.2026

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mt 5,20-22a.27-28.33-34a.37)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: „Nie cudzołóż”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: „Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi”. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi».

W kolejnym fragmencie przekazanego nam przez Ewangelistę Mateusza Kazania na Górze Jezus pokazuje, jak należy rozumieć Boże przykazania. Nie pozostawia żadnych wątpliwości, że zasady moralne, które Bóg ogłosił przez swoich proroków i które zostały zapisane w Starym Testamencie, nadal obowiązują. Jezus nie ma zamiaru wyrzucać moralnych wymagań Tory do lamusa lub też deklorować ich przedawnienia, ale chce oczyścić rozumienie Bożego Prawa. Ze słów Tory musi zostać wydobyta ich właściwa treść, czyli to, o co w nich naprawdę chodzi. I to właśnie Jezus czyni, stawiając swój autorytet ponad autorytet Mojżesza. Jego słowa: „A Ja wam powiadam” musiały szokować słuchaczy, dla których to, co „powiedziano przodkom” było niekwestionowanym punktem odniesienia.

Na wielu przykładach Jezus pokazuje, że samo zewnętrzne przestrzeganie zawartych w Prawie Bożym zakazów i nakazów nie wystarcza. Co więcej, często okazuje się nieskuteczne, bo zło, jakim jest zabójstwo, cudzołóstwo, przemoc i kłamstwo, najpierw rodzą się w sercu człowieka. Nawet jeżeli ktoś zewnętrznie będzie nienaganny, ale w sercu będzie sobie pozwalał na igranie ze złem, prędzej czy później ujawni w swoich czynach to, o czym myśli, czego pragnie, co – jak scenariusz filmu – wielokrotnie odgrywał w swojej wyobraźni.

Dlatego przestrzeganie Bożego Prawa polega najpierw na zaprowadzeniu porządku w sferze myśli, pragnień, wyobrażeń i fantazji, a więc w obszarze, do którego nikt nie ma dostępu. Czasami człowiek ulega fatalnej iluzji i mówi sobie: przecież nikt nie widzi, o czym myślę i marzę, za jakimi obrazami w mojej wyobraźni podążam, jakie fantazje pielęgnuję i podsycam. Jednak to właśnie one kształtują moją osobowość, mój charakter. Coraz bardziej będę odczuwał tę zgubną podwójność zewnętrznej układności i wewnętrznego ulegania złu. I właśnie taka postawa przygotowuje moje reakcje w chwili, gdy zostanę zaskoczony przez niespodziewany obrót wydarzeń, stracę na chwilę panowanie nad sobą wskutek nagłego przestraszenia, zostanę poddany presji zewnętrznej albo gdy pojawi się pokusa nie do odparcia.

Jezus pragnie mnie przed tym ochronić i dlatego pyta mnie dziś: „Co dzieje się na co dzień w twoich myślach?”

Komentarz - ks. Marian Machinek MSF

Środa Popielcowa to dzień rozpoczynający w Kościele katolickim okres Wielkiego Postu – czterdziestodniowego czasu przygotowania do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Jej korzenie sięgają pierwszych wieków chrześcijaństwa, gdy publiczni pokutnicy rozpoczynali okres pokuty poprzez posypanie głów popiołem. Zwyczaj ten nawiązuje do biblijnego znaku skruchy i nawrócenia, obecnego już w Starym Testamencie.

W liturgii tego dnia kapłan posypuje głowy wiernych popiołem powstałym ze spalonych palm poświęconych w poprzednią Niedzielę Palmową, wypowiadając słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” albo „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Gest ten symbolizuje kruchość ludzkiego życia, potrzebę pokuty oraz wezwanie do duchowej przemiany.

Duchowo Środa Popielcowa jest zaproszeniem do refleksji nad własnym życiem, do modlitwy, postu i jałmużny. To czas zatrzymania się w codziennym biegu i podjęcia drogi wewnętrznego oczyszczenia, która prowadzi ku odnowie serca i głębszemu przeżyciu tajemnicy paschalnej Chrystusa.